

Veelbelovende kunstenaars

Van een longlist met kunstenaars die werkzaam zijn in de Benelux, heeft een internationaal panel kunstkeners onder leiding van Etienne Boileau er tien uitgekozen. Daarbij werd gekeken naar de mate van originaliteit van het werk, opleiding, voorbije exposities, artist-in-residencies, buitenlandervaring en toegekende prijzen of stipendia.

ETIENNE BOILEAU

Nicolás Lamas
(b. 1980, woont en werkt in Brussel)

In zijn werk maakt Lamas vaak gebruik van gereproduceerde klassieke beeldhouwwerken. Maar ook andersoortige *found footage* komt voor in zijn werk: door hem gedemonteerde elektronische apparaten, archeologische vondsten, printplaatjes, botten, elektrische bedrading, helmen en stro. En dat is nog maar een gedeeltelijke opsomming. Tijdens de laatste editie van ARCOmadrid bracht hij in het kader van zijn project *Archeology of Darkness* een beeld van een Griekse god dat hij plaatste boven op een gedemonteerde kopieermachine. Met dit soort samengestelde objecten creëert Lamas niet eerder gelegde verbanden tussen de fysieke wereld van de mens en de machine. Ook legt hij de nadruk op de voortdurende informatiestroom waaraan wij als gebruikers van moderne media worden blootgesteld. Zijn interesses in wetenschap, archeologie, cultuur en natuur komen eveneens duidelijk naar voren in zijn werk. Vraag: welke van deze werelden gaat de overhand krijgen in onze technocratische samenleving?

NICOLASLAMAS.NET

Sander Breure & Witte van Hulzen
(b. 1985 en 1984, wonen en werken in Nederland)

Dit kunstenaarsduo was tijdens Art Brussels 2019 een van de winnaars van de Discovery Prize. Een paar maanden eerder werd het duo genomineerd voor de Prix de Rome. Breure en Van Hulzen houden zich voornamelijk bezig met sculpturen van gips en ander materiaal. Daarnaast brengen ze performances en presenteren ze hun eigen video's. Aan hun werk liggen dramaturgische analyses en observaties van menselijk gedrag ten grondslag, waarmee zij onderzoeken hoe mensen functioneren in verschillende sociale ruimtes. Tijdens hun tentoonstelling *The Floor is Lava* in Marres, Huis voor Hedendaagse Cultuur te Maastricht legden zij op de begane grond met behulp van een dakdekker een bitumen dakbedekking op een geheel nieuwe podiumvloer. Daarop plaatsten zij hun meer dan levensechte beelden in allerlei ontspannen poses. Ook op de bovenverdiepingen van het pand waren dit soort figuren te zien.

SANDBREURE-WITTEVANHULZEN.COM

Salim Bayri
(b. 1992, woont en werkt in Nederland)

Bayri kreeg zijn vervolgopleiding aan het Frank Mohr Instituut in Groningen en doorloopt momenteel de Rijksacademie in Amsterdam. Door gebruik te maken van een veelheid aan beeldelementen laat hij in zijn werk het oog van de toeschouwer van het ene picturale element naar het andere springen. Vaak komt het alter ego Sad Ali in zijn werk voor. In de installatie *Naturalisation*, die hij op Art Rotterdam 2019 toonde, bekijkt dit alter ego zijn eigen knie met gesloten ogen. Vlak voor het beschilderde doek staat een tafel met daarop een tablet waarop een augmented reality film wordt vertoond, waarin een figuurtje alsmaar rondjes loopt. Een verlicht reclamebord met de tekst *Open* is het derde element in deze fascinerende installatie met het verschijnsel naturalisatie als onderwerp. Je herkent er ook een breder thema in: de verhouding tussen afkomst en persoonlijke ontwikkeling van mensen en die van hem als kunstenaar in het bijzonder.

SALIMBAYRI.COM

Salim Bayri during opening in front of his final presentation Frank Mohr Instituut, Groningen 2017, multi-media installation, Foto: K. van Gelder, Amsterdam / Courtesy Galerie van Gelder

Yann Annicchiarico
(b.1983, woont en werkt in Luxemburg)

Annicchiarico's kunstpraktijk bestaat uit verschillende door hem opgebouwde architecturale modules waar hij lichtarrangementen in aanbrengt. Met die lichteffecten stuurt hij de blik van bezoekers door tentoonstellingsruimtes en de richting die ze lopen. De film *L'Espace de Monsieur Polyèdre* was eerder onderdeel van zo'n installatie in Galerie Nosbaum Reding. Bezoekers liepen door de ruimte en troffen daar monsieur Polyèdre tastend en zoekend aan. Met een geometrische helm op zijn hoofd reflecteerde hij het felle licht richting bezoekers, die al tastend en zoekend hun weg vonden. Annicchiarico kreeg zijn opleiding aan de École Supérieure des Beaux-Arts in Lyon en had belangrijke exposities in Luxemburg, Frankrijk en Italië. In 2018 werd hij genomineerd voor de Luxemburgse LEAP Prize.

YANNANNICCHIARICO.COM

Yann Annicchiarico, *L'espace de Monsieur Polyèdre*, 2019, film still,
foto: Maïte Marra

Yann Annicchiarico, *Wherever they fall*, 2019, installation

Foto: Charlie De Keersmaecker

Elise Eraerts
(b.1986, woont en werkt in België)

Eeraerts voltooide haar studie aan het Institut für Raumexperimente bij Olafur Eliasson. Als multidisciplinair kunstenaar maakt zij monumentale, abstracte sculpturen die zijn gebaseerd op ingrepen in de omgeving. Haar installaties zijn vaak bedoeld als brug tussen menselijke constructies en de natuur. Ze is dan met name geïnteresseerd in de transformaties van materiaal, zoals aarde waarmee een muur wordt gebouwd of modder waarvan een steen wordt gebakken. Daarmee onderzoekt ze de veranderingen die natuurlijke materialen ondergaan door toedoen van de mens. Het werk *Burning Mass* uit 2016 bestaat uit de overblijfselen van een stenen sculptuur en een videofilm waarin de langzame verbranding van de uit aarde gebakken stenen beeld voor beeld wordt getoond.

ELISE-EERAERTS.BE

Burning Mass, 2016, gebakken aarde,
210 x 130 x 160 cm & video 13'59"

Plan 4(4), 2011, leem, 235 x 300
x 300 cm, in samenwerking met
Roberto Aparicio Ronda

Foto: Jagne van der Horst

Thijs Ebbe Fokkens (b.1981, woont en werkt in Nederland)

Fokkens kreeg zijn opleiding aan de Academie St. Joost in Breda en is medeoprichter van kunstenaarsinitiatief Locatie Z in Den Haag. Met zijn installaties blijkt hij in staat de ogen van de toeschouwer te openen voor de essenties van ons bestaan. Steeds herken je in zijn werk de wetenschappelijke en religieuze verklaringen die wij gebruiken om ons bestaan een vorm van zekerheid te geven. In zijn installaties, waarin ook vaak tekeningen, foto's en modellen gebruikt worden, lukt het Fokkens om een tijdsbeeld te schetsen. Hij geeft ons een beeld van wie wij zijn en hoe we de ons ten dienste staande techniek voor eigen nut gebruiken. Hij neemt al deze dingen in ogenschouw, vaak in één enkele ruimtelijke installatie, waarover je je als kijker kunt verbazen, reflecteren en ook rustig mag speculeren.

THIJSFOKKENS.COM

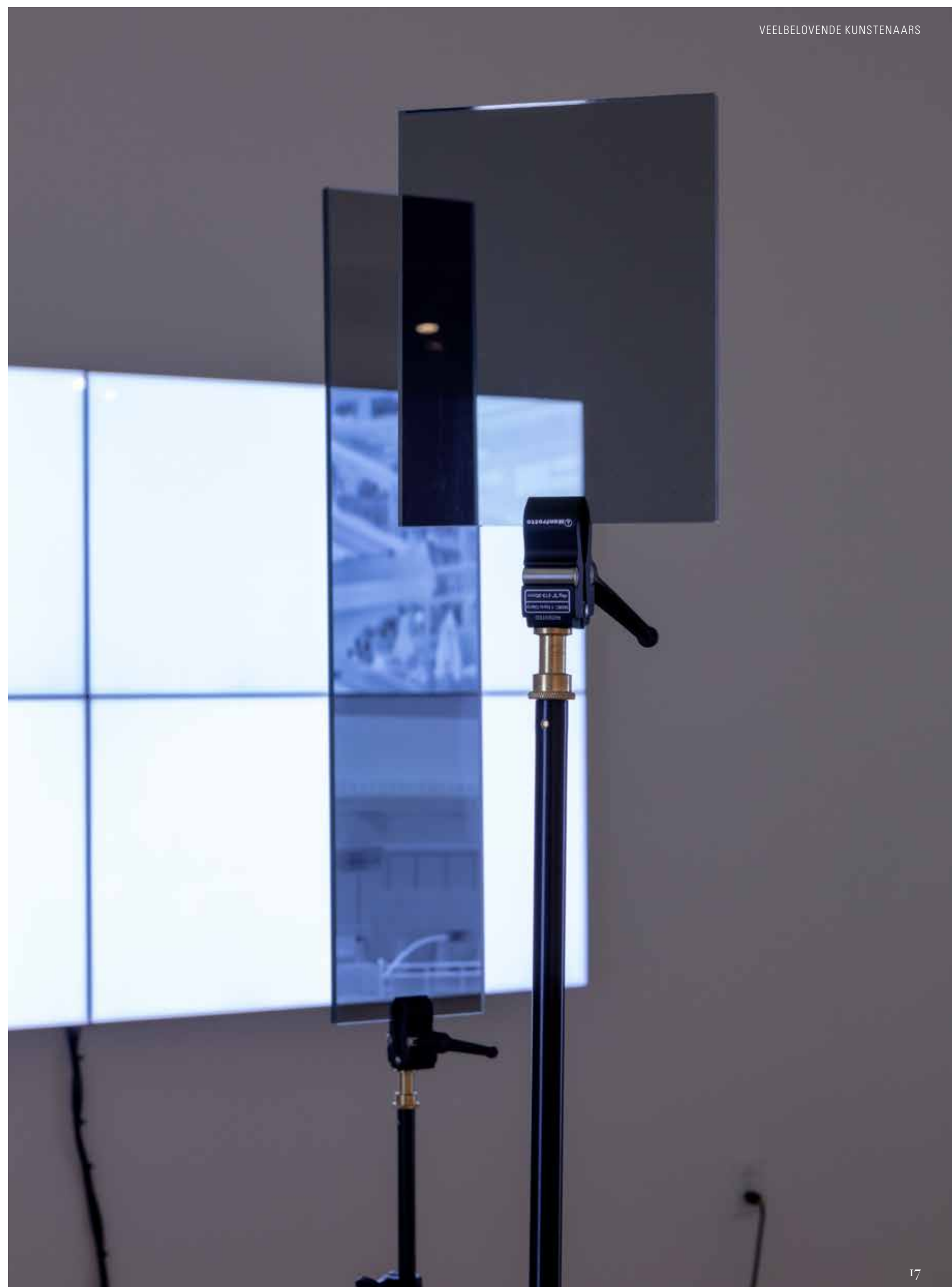
The Aleph (Sunday), 2013.
Foto: Thijs Ebbe Fokkens,
courtesy Joey Ramone

Foto: Harlan Levey

Emmanuel van der Auwera
(b.1982, woont en werkt in België)

Door het maken van films, videosculpturen en ook theater creëert Van der Auwera volkomen nieuwe invalshoeken met bestaand beeldmateriaal. Hij laat ons kijken en begrijpen hoe de hedendaagse massamedia de beeldvorming van diverse publieksgroepen beïnvloeden, en vraagt zich af wat het doel daarvan is. Voor ons oog ontleedt hij heel precies hoe die visuele beelden door de media worden vormgegeven, van welke speciale technische effecten gebruik wordt gemaakt, en hoe in dit protocol kan worden ingebroken. Aldus brengt Van der Auwera ons dichtbij alternatieve methodes waarmee we bestaand beeldmateriaal opnieuw kunnen bekijken en begrijpen. Voor het werk *VideoSculpture XX (The World's Sixth Sense)*, dat hij op de laatste editie van Art Brussels toonde, maakte hij gebruik van thermografische camera's die op een gefragmenteerde wijze geïsoleerde delen van de Las Vegas Strip laten zien. Zo ontstond een droomachtig beeld dat werd geprojecteerd op opgestelde plexiglazen schermen.

Emmanuel Van der Auwera,
*VideoSculpture XX (The World's
6th Sense)*, Installation view,
Art Brussels 2019.

Installation view solo exhibition
Le Mal du Pays at Dürst Britt & Mayhew,
 The Hague, Netherlands, 2019.
 Foto: Gert Jan van Rooij, Courtesy the artist
 and Dürst Britt & Mayhew, The Hague

Roni Horn - *Saying Water - 3 excerpts*,
 2018, water on epoxy floor, Installation view
 solo exhibition *Constant Escapement* at
 Fries Museum, Leeuwarden, Netherlands,
 2018. Photograph: Gert Jan van Rooij,
 Courtesy the artist and Dürst Britt &
 Mayhew, The Hague

Foto: Matascha Libbert

Lennart Lahuis
 (b.1986, woont en werkt in België)

In 2011 studeerde Lahuis af aan Artes, Hogeschool voor de Kunsten. Zijn vervolgopleiding kreeg hij aan De Ateliers in Amsterdam. Hij kreeg eerder zowel de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilder-kunst als de Piket Kunstprijs toegekend. Twee jaar terug liet Lahuis een serie werken zien in het Fries Museum, waarin recente spanningen binnen de Europese Unie centraal stonden. In die werken kregen erosie en transformatie een politieke lading. Een jaar later toonde hij in galerie Dürst Britt & Mayhew het vervolg daarop, *Le Mal du Pays*. Veel werken, waaronder fotowerken, wand-objecten en bedrukte denimstoffen, waren toen gewijd aan de Brexit. Door middel van fraai vormgegeven kleitabletten trok Lahuis opnieuw een parallel tussen de politieke Brexit en de geologische Brexit, die zich 450.000 jaar geleden geleidelijk aan voltrok door erosie van een kalkrichel.

Julien Grossmann
(b. 1983, woont en werkt in Nederland)

Grossmann kreeg zowel een muziek- als een kunstopleiding, wat duidelijk naar voren komt in zijn kunstpraktijk. Daarin passeert een scala aan media de revue, zoals installaties, sculpturen, video's, en geluidskunst. In die werken verkent hij de technieken en strategieën die worden gebruikt in onze sterk geglobaliseerde wereld. Ook onderzoekt hij de veranderingen die optreden in de audio en visuele kanalen, waarmee we waarnemen en de wereld vormgeven. En hij toont daarin ook zijn bezorgdheid over de manier waarop het gebruik van natuurlijke hulpbronnen in toenemende mate in handen komt van culturele en politieke elites. Zijn recente werk gaat vooral over de paradoxen die spelen in onze geglobaliseerde tijdperk. Grossmann onderzoekt daarin de spanningen tussen de wensen van het individu en het dwingende keurslijf van het mondiale systeem.

JULIENGROSSMANN.COM

Breakaway Songs, Sound installation, foto: Customs and Claims, TENT, Rotterdam, 2017

Lucie Lanzini

(b. 1986 woont en werkt in Brussel)

Lanzini doorliep de Ecole Nationale des Beaux arts in Lyon, waarna zij zich in Brussel vestigde. In haar werk richt zij zich met name op alledaagse vormen die subtiele herinneringen bij ons kunnen oproepen. De originele decoratieve elementen van de oorspronkelijke objecten blijven in het beeld-houwerproces behouden. Daardoor is goed te herleiden wat hun oorspronkelijke functie was. Uiteindelijk opgesteld in een expositieruimte en bevrijd uit hun gietmal, krijgen de afzonderlijke objecten een eigenstandig innerlijk leven en gaan ze een ruimtelijke verbinding met elkaar aan. Door het gebruik van heel verschillende materialen zoals glas, polyurethaan foam, pigmenten, bijenwas en jesmoniet, zijn haar installaties uiterst gevarieerd. Ook zijn ze van vele kanten benaderbaar; dat viel vooral op tijdens de allerlaatste editie van Art Brussel, waar zij onder de vlag van de Fédération Wallonie-Bruxelles de installatie *What Comes Out Is What's Inside* toonde.

LUCIE-LANZINI.COM

Foto: Patricia Mathieu

